

Jaap de Wit, een leven in het teken van sport

Anja Tanke

Achter in de archiefbewaarplaats van het gemeentearchief Borne stond een ingelijste foto, gemaakt in de jaren '30. Op de foto poseren zeven mannen en één vrouw met gestrekte armen op drie motoren. Ze zijn allen uniform gekleed. Iedere keer als ik deze foto zag, vroeg ik me af: wie zouden het toch zijn? Op de achterzijde van de fotolijst stond helaas niets over hun identiteit. Ik kwam er achter dat één van hen Jaap de Wit was, veel inwoners uit Zenderen kennen nog steeds zijn naam. In dit artikel vindt u het resultaat van een zoektocht naar een man wiens leven in het teken stond van sport.

Wie was Jaap de Wit

Jacob Cornelis de Wit, roepnaam Jaap, werd geboren in Dordrecht op 31 juli 1905. In 1907 kwam het gezin De Wit in Zenderen. Vader was rijwielhandelaar en vanaf 1914 kantoorhouder voor de telegraaf in Zenderen¹.

In 1905 kreeg Nederland voor het eerst een Motor- en rijwielwet. Er waren toen zoveel fietsers en gemotoriseerd verkeer dat regelgeving noodzakelijk werd. Steeds meer mensen kochten een fiets, dus had ieder dorp wel een fietsenmaker. In Zenderen kon men terecht bij De Wit.

Veel fietsenfabrieken produceerden ook "motorfietsen", zoals motoren vroeger werden genoemd. Het waren eigenlijk motoren met fietsfaciliteiten, want de motor viel nogal eens uit. Vader De Wit verkocht ook motorfietsen. Op de opgroeiende Jaap hadden al die motorfietsen vast een grote aantrekkingskracht.

Detail van een foto van het pand Hoofdstraat 105/107, waarop de motorfiets te zien is. Op de benzinetank stonden de letters DWZ. Het betekent: Dat Wil Zeggen De Wit Zenderen.

GLAS

Overwinningen in 1964

- 202 Gouden medailles
- 158 Zilveren medailles
- 121 Bronzen medailles
- 18 Rally overwinningen
- 131 Klasse overwinningen
- 2 Gouden teamprijsen

o.a. de Gouden Bokaal van de Belgische Koning voor de teamprijs in de 24 uren race van Francochamps.

In de „GLAS” motor is een bovenliggende nokkenas toegepast, net als bij een race-wagen.

De „GLAS” motor is daardoor op hoge toerentallen betrouwbaar en hij wordt niet „moe” bij lange snelle ritten.

Bijzonder solide afgewerkt, kuipzittingen, alle chromo-delen van roestvrij staal.

En op „GLAS” motoren een vol jaar garantie, ongeacht het aantal gereden kilometers.

Probeer U eens een „GLAS” auto, dan pas merkt U, wat U tot op heden gemist hebt.

Dealer voor Almelo, Hengelo en omstreken

Jaap C. de Wit - Zenderen (O)

tel. 05409—1471.

Advertentie uit het programmaboekje van de races in 1964 in Tubbergen

Vader en zoon De Wit hebben een vooruitziende blik. Het gemotoriseerde verkeer neemt, eerst nog mondjesmaat toe en in 1925 wordt aan Jaap een vergunning verleend voor een verkooppunt van motorbrandstoffen² bij zijn huis. In eerste instantie werken vader en zoon samen in de zaak. Maar al vroeg is duidelijk dat Jaap deze op termijn zal overnemen.

In 1929 trouwde hij met Marie Johanna Buursink. Uit hun huwelijk werden twee zoons geboren, Johnny in 1930 en Hennie in 1931. Jaap en Marie woonden naast zijn ouders aan de Hoofdstraat 59.

In de jaren '30 hebben ze samen een dubbele woning met winkel laten bouwen aan de Hoofdstraat 105/107. Het pand was van afstand goed herkenbaar aan de motor die hoog voor de voorgevel uitstak. Op deze motor won hij in 1946 de TT in Assen.

Achter de woning stond een grote schuur waar de motoren gestald werden. In deze schuur stond ook de verzameling antieke motoren. Gé Nijkamp vertelt dat Jaap er zeker zo'n 20 had.

In het dagelijks leven verdienden Jaap en Marie de kost met de handel in fietsen en verkoop en onderhoud van motoren en auto's van de merken

Goggomobiel, Glas en Jalta. Tevens bestierden ze een Esso tankstation en voor de Tweede Wereldoorlog was Jaap correspondent voor de Nieuwe Hengelosche Courant.

Op de motor

Jaap was in de jaren '20 t/m '40 een bekend motorcoureur en één van de favorieten van het publiek. Hij was een veelzijdig motorrijder, deed mee met behendigheidswedstrijden voor motoren, grasbaanraces en motorcross- en wegwedstrijden. Daarnaast was hij bestuurslid van de Zenderense motorclub en secretaris van de stichting Groot Prijs van Twente. Deze stichting organiseerde wegraces in Tubbergen.

Wedstrijden

In 1927 nam de jonge Jaap voor het eerst deel aan een kampioensrit, een rit die hij succesvol uitreed³. In 1928 was Jaap één van de prijswinnaars bij behendigheidswedstrijden in Wijhe⁴.

Dit soort wedstrijden waren in de jaren '20 en '30 bij het publiek zeer populair en trokken veel kijkers. De deelnemers waren ervaren motorrijders die beschikten over een zeer goede voertuigbeheersing en rijtechniek. Ze legden een parcours af met allerlei hindernissen. Het gaat er om alle hindernissen goed te nemen want iedere fout werd met een strafpunt 'beloond'. De winnaar is de deelnemer die uiteindelijk de snelste tijd met het minste aantal strafpunten weet neer te zetten.

Met Pinksteren 1929 deed Jaap in Hattem mee aan grasbaan- en behendigheidswedstrijden. De plaatselijke voetbalvereniging organiseerde de wedstrijden op haar velden. Je vraagt je toch af wat er nadien van het voetbalveld is overgebleven. Voor Overijssel deed hij mee aan de estafette, maar het team werd gediskwalificeerd. Jaap won het klassement bij de behendigheid met zijn Ariëlmotor. Hij ging met vijf prijzen naar huis, te weten drie medailles, één zilveren beker en een kunstvoorwerp⁵.

In hetzelfde jaar doet Jaap in Den Haag mee aan de nationale kampioenschappen betrouwbaarheidsritten. Hij wordt op de Ariël tweede⁶.

De Almelse Motorclub organiseerde met Pinksteren 1933 behendigheidswedstrijden op 't Joostink. Het parcours bestond uit 14 hindernissen, waaronder een wiplank, ringsteken, een slingerbaan, een pop van een stoel pakken, met een kinderwagen rijden en de brug. Er kwamen 36 deelnemers aan de start. Jaap won op Ariël, met een tijd van 2.55 minuten en acht strafpunten, de eerste prijs: een zilveren beker aangeboden door de Twentsche Bierbrouwerij.

Andere winnaars uit onze gemeente -zij wonnen allen kunstvoorwerpen-

16^e plaats: J. Mekelenkamp, op Raleigh, 35 strafpunten.

19^e plaats: F. Engelbertink, op Ariël, 38 strafpunten.

20ste plaats: H. Kroeze, op Indian, 39 strafpunten.

In de pauze vond een incident plaats. De krant⁷ schrijft er het volgende over. *Tijdens de pauze gaf een drietal heeren met toestemming van het bestuur staaltjes kunstrijden ten beste. Tijdens deze vertooning gingen echter nog twee rijders op't terrein om de brug nog eens te nemen. Zonder afspraak volvoerden ze dit voornemen van verschillende kanten, waardoor ze juist op den top tegen elkaar botsten. Wonder boven wonder liep het ongeval af met lichte motorschade. De schrik, vooral onder het publiek, was groot.*

Nederlands kampioen

Tijdens zijn motorcarrière wordt Jaap vier keer Nederlands kampioen.

1930, betrouwbaarheidsritten, op de Ariël, 250 cc.

1931, betrouwbaarheidsritten, op de Ariël, 250 cc

1934, motorcross, op de Ariël, 250 cc

Een betrouwbaarheidsrit is een tocht voor auto's en motoren met als enig doel de eindstreep te halen. De snelste rijder is de winnaar.

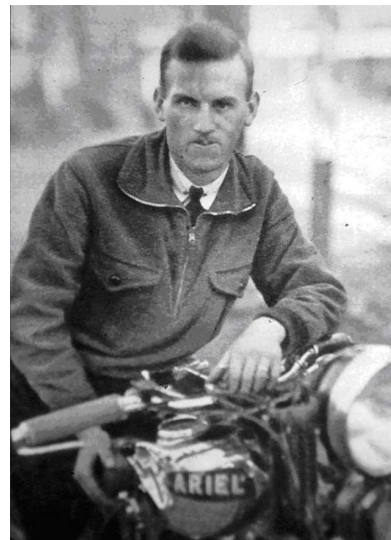

Foto uit 1930 gemaakt na het winnen van het Nederlands kampioenschap

In 1946 won Jaap op de TT in Assen de titel landskampioen in de 125 cc klasse. In de Bornsche Courant van 21 september 1946 is te lezen: *Te Assen behaalde de bekende motorrijder, de heer Jaap de Wit in de 125 cc seniorenklasse op de Eysink de kampioenstitel. Zijn tijd was 1.07.15, met een gemiddelde snelheid van 88.4 km per uur. Zondagmiddag werd Jaap de Wit in hotel Haarhuis gehuldigd. De St. Stephanusharmonie was aanwezig en haalde de heer de Wit met zijn gezin van zijn woning.* Jaap werd toegesproken door de burgemeester en door de voorzitter van de Zenderense Motor Club, H.M. Bekker.

De Zenderense Motor Club

In 1933 wordt de Zenderense Motor Club opgericht. Jaap is één van de initiatiefnemers. In de Bornsche Courant van 12 augustus 1933 staat: *zondag 6 augustus werd te Zenderen een motorclub, genaamd Z.M.C opgericht met een afdeling voor kunstrijden. Als bestuursleden werden gekozen de heeren H.J. Schulten, J.G.C. van de Riet, J.C. de Wit, J. Kroeze en H. Schurink. De motorclub beschikt over een oefenterrein en houdt elken woensdagavond een clubavond. Het is de eenigste motorclub in Nederland die zich richt op kunstrijden. De club werd opgericht met 20 leden, thans is het aantal reeds tot 63 gestegen.*

De foto rechtsonder is gemaakt in 1933. Het zal één van de eerste optredens van de afdeling kunstrijden zijn. Jaap bestuurt zelf de motor met zijspan. De overige leden liggen naast elkaar op de grond. Op het laatste moment trekt Jaap de motor schuin. De andere leden liggen vol vertrouwen maar misschien toch wel wat gespannen te wachten tot de zijspan over hen heen komt. Deze stunts waren dus niet zonder gevaar. De motor met kenteken E5803 is eigendom van Jaap. Het kenteken is afgegeven voor 1924⁸.

In 1935 laat de Z.M.C. op de Vloedbelt een circuit

Deze foto vormde de aanleiding van de zoektocht met als resultaat dit artikel. Uit onderzoek bleek dat de personen allen leden zijn van de afdeling Kunstrijden van de Z.M.C. Geheel rechts vooraan Jaap de Wit. Het is helaas niet gelukt de namen van de anderen te achterhalen.

Wie kent de namen van de andere personen op deze foto?

aanleggen voor grasbaanraces door Ontginningsbureau Ottevanger en in hetzelfde jaar vinden de eerste wedstrijden plaats.

Ook in 1936 worden weer races georganiseerd. Een aantal landelijk bekende racers komt naar Zenderen. Uit Twente starten de beste rijders, te weten Hargeerds uit Markelo, Engelbertink, Mekelenkamp en De Wit uit Zenderen en Simonnetti uit Borne. In totaal zijn er 25 inschrijvingen. De wedstrijd wordt gehouden onder auspiciën van de Koninklijke Nederlandse Motor Vereniging. Ruim 3000 bezoekers genieten van de spannende wedstrijden in de 250, 300 en 350 cc klasse. De prijzen worden uitgereikt door Joh. Spanjaard in café Haarhuis.

Races in 1936 op de Vloedbelt. Grote foto: aan de start. Inzet: vol gas door de bocht

'Kunstrijden' volgens de Z.M.C.

Jaap wordt twee keer derde en ook Engelbertink, Simonnetti en Mekelenkamp zijn succesvol⁹.

Een aantal leden van de motorclub, waaronder Jaap, doet regelmatig in teamverband mee met behendigheidswedstrijden. De leden zijn tijdens de wedstrijden en optredens uniform gekleed. Ze dragen een alpinopet met daarop de letters "ZMC", een witte bloes met stropdas en een donkere lange broek.

Het blad *Van eigen erf* verslaat in november 1934 motorwedstrijden waar de Z.M.C. aan meedoet: *bij een eerste kennismaking met het optreden van de club benzineartiesten, die het aan moed niet ontbreekt, is men spoedig geneigd om alleen van waaghalzerij te spreken. Maar naar mate de experimenten elkaar opvolgen komt men tot de overtuiging dat rijroutine en ernstige oefening de kans op het zonder ongelukken verrichten van hun attractieve prestaties aanmerkelijk verhoogen*¹⁰.

Naast het meedoen aan de bovengenoemde wedstrijden worden ook acrobatische kunsten op de rijdende motor vertoond bij evenementen.

De club heet dan wel Zenderense Motor Club, maar was allang geen lokale aangelegenheid meer. Een groot deel van de leden kwam uit Twente. Het was een actieve club met meerdere commissies voor het organiseren van grasbaanraces, toer- en terreinritten. In 1938 ziet het programma er als volgt uit: 18 april toertocht; 1 mei betrouwbaarheidsrit; 21 mei amusementsrit; 19 juni terreinrit in de omgeving van Vasse; 17 juli behendigheidsrit; 23 t/m 25 juli toertocht door België; 21 augustus grasbaanrace op de Vloedbelt. Op 14, 21 en 28 maart houdt de heer Venhuis jr. lezingen over motortechniek in hotel Haarhuis in Zenderen. Het dagelijks bestuur in 1937 en 1938 bestaat uit J. van de Riet, (voorzitter) Jaap de Wit (penningmeester) en H.M. Bekker (secretaris).

De motorclub bestond nog in 1960. Het is niet bekend hoe het met de Z.M.C. is afgelopen¹¹.

Motorcircuit in Tubbergen

In 1939 reed Jaap op zijn motor in de omgeving van Tubbergen en vond een aantal wegen zeer geschikt

voor een circuit. Pas in 1946 kunnen de ideeën voor het houden van motorwedstrijden tot uitvoer komen.

De redactie van het tijdschrift *Motor* heeft gehoord van de plannen voor het houden van races rond Tubbergen en neemt daarom in februari 1946 polshoogte in Twente. *Allereerst zijn wij op bezoek gegaan bij den bekenden enthousiast Jaap de Wit in Zenderen, die de eigenlijke aanstichter van het heele plan is, nadat hij in 1939 in de omgeving van Tubbergen een circuit ontdekt had van bijna 10 km lengte en die ontdekking vierde door er van puur enthousiasme regelrecht een motorfiets op in puin te rijden.*

*Nu moet u niet denken dat ook al is het hartje winter, al vriest het een graad of acht en al zijn alle boomen en weilanden wit berijpt, dat u bij Jaap de Wit een "koude" ontvangst te wachten staat want het was niet dan nadat mevrouw de Wit de Motor-redactie tot aan de uiterste grens van zijn cylinder-inhoud met pannekoeken had volgestopt, dat wij naar het eigenlijke circuit op weg konden gaan*¹².

Jaap aan de start in Tubbergen in 1948

Samen met leden van verschillende motorverenigingen wordt de *stichting Groot Prijs van Twente* opgericht. Ervaring opgedaan bij het organiseren van de races in Zenderen, kwam nu goed van pas. Jaap maakte, tezamen met H.M. Bekker uit Borne en J.W.L. Dollekamp uit Rijssen, deel uit van het dagelijks bestuur. Tot 1974 was hij secretaris en in 1976 werd hij benoemd tot ereid.

De eerste wedstrijd, het nationale kampioenschap, werd in september 1946 gereden. Aanvankelijk reden er uitsluitend Nederlandse coureurs, maar vanaf 1949 stonden ook buitenlandse vedettes aan de start op het stratencircuit. Winnaars

gingen naar huis met een trofee in de vorm van een zilveren paard. De laatste race in Tubbergen vond plaats in 1984¹³.

Het organiseren van de wedstrijden zal, met name toen ook buitenlandse rijders aan de start kwamen, ongetwijfeld veel tijd gevraagd hebben.

In 1948 deed Jaap mee aan de wegraces in Tubbergen in de seniorenklasse 125 cc over zes ronden op Eysink. Hij werd tweede¹⁴. Het zou de enige keer zijn dat Jaap meedeed aan de wedstrijden.

Op het ijs

Naast het rijden van allerlei motorwedstrijden en het organiseren ervan was Jaap ook actief in een heel andere tak van sport als bestuurslid bij de ijsclub Zenderen en als schoonrijder op de schaats.

IJclub Zenderen

Van oudsher schaatste men op ondergelopen weiland. Omstreeks 1918 was de ontwatering, in gang gezet door het Waterschap de Regge, zover gevorderd dat er 's winters bijna geen ondergelopen grasland meer was. Daarom moest er een ijsclub komen die er voor ging zorgen dat de inwoners van Zenderen wél konden schaatsen. Initiatiefnemers voor het houden van de oprichtingsvergadering waren: hotelhouder H. Haarhuis, H.A. Ebberts, J. ter Haar, J. Kolthof en Jaaps' moeder mevr. J. de Wit-Spenkelink. Zij namen ook plaats in het uit vijftien personen bestaande bestuur. De IJclub Zenderen werd op 20 december 1919 opgericht.

Jaap was, slechts 17 jaar oud, vanaf 1922 tot zijn overlijden bestuurslid en tweede secretaris van de vereniging. Inwoners van Zenderen konden altijd zien wanneer de ijsbaan geopend was: dan hing bij

Twentse kampioenschappen schoonrijden in Zenderen op 5 februari 1956. Van links naar rechts: mevr. M.I. Rommelaar-Timmerman, Jaap de Wit, juniorenkampioen mej. A. Pol uit Zenderen en J.F. Gervink uit Borne

De Wit de vlag van ijsclub uit. In de winter verkocht hij ook schaatsen en schaatsbenodigdheden. Bij gelegenheid van het 60-jarig bestaan van de ijsclub werd hem de eremedaille in zilver, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau toegekend¹⁵.

Schoonrijden op de schaats

Bij deze vorm van schaatsen komt het er op aan om in een bevallige en beheerste beweging de schaatsbaan af te schaatsen. De schoonrijder moet daarbij de indruk geven dat het hem geen enkele moeite kost¹⁶. Deelnemen aan wedstrijden kon in twee categorieën: de A-klasse (senioren) of in de B-klasse (junioren). Er wordt gelet op afzet, streek, helling, houding en totale indruk. Indeling van de schaatser in de A- of B-klasse had te maken met het niveau waarop geschaatst werd. De A-klasse is het hoogste niveau.

Jaap de Wit samen met mevr. M.I. Rommelaar-Timmerman op 7 februari 1956 op de ijsbaan in Middenmeer

Mevrouw Rommelaar-Timmerman, zelf meervoudig Nederlands kampioen schoonrijden in de A-klasse, vertelt daarover: "Schoonrijden lijkt wel eenvoudig maar dat is het niet. Je moet wel een geoefend schaatser zijn voordat je met schoonrijden begint. Er waren in mijn woonomgeving geen moderne ijsbanen zoals men die nu kent. Ik oefende daarom op vijvers of sloten. Het was dan ook veel moeilijker dan tegenwoordig je niveau te behouden". Jaap had het dus een stuk makkelijker met een ijsbaan in het dorp. Na haar succesvolle carrière als schoonrijdster was mevr. Rommelaar-Timmerman jurylid en trainster. Zij kan zich nog herinneren dat Jaap een mooie schaatsstijl had.

Het is niet bekend wanneer Jaap met schoonrijden is begonnen, maar hij was er goed in.

In 1948 werd hij 4e bij de landskampioenschappen in Almelo. Toos Smit¹⁷ (van Ann'nboer aan de Bekkingvelderweg) werd bij de junioren landskampioene. Zij werd daarvoor gehuldigd in hotel Haarhuis.

In dezelfde week wonnen Jaap en Toos bij wedstrijden in Deventer bij de paren de tweede prijs¹⁸. De Zenderense IJclub organiseert op 5 februari 1954 de provinciale kampioenschappen schoonrijden. Jaap wordt derde bij in de B-klasse. De juniorenprijs bij de paren is ook een Zenderense aangelegenheid. Jaap wint samen met Toos Steenhagen-Smit de eerste prijs¹⁹.

In 1955 gaat de ijsclub een cursus schoonrijden geven. Er is dan al een sectie schoonrijden²⁰. Deze telt dan 42 leden²¹. In hetzelfde jaar worden de provinciale kampioenschappen gereden in Glanerbrug. Het klassement wordt beheerst door de leden van de Zenderense IJclub en Jaap wordt derde in de B-klasse.

Op 5 februari 1956 wordt Jaap op de "eigen" ijsbaan in Zenderen Twents kampioen bij de senioren. Samen met mevr. Rommelaar-Timmerman wint hij ook de titel bij de paren²². Er was nog meer succes. Mej. A. Pol uit Zenderen won de eerste prijs bij de junioren²³.

In 1974 beëindigde Jaap zijn actieve loopbaan als schoonrijder. Zijn schaatsen heeft hij verkocht aan mevrouw Hanny Beunk uit Delden²⁴. In hetzelfde jaar werd hij benoemd tot erelid van het gewest Overijssel van de Koninklijke Nederlandse Schaatsenrijders Bond.

In zijn sportieve carrière heeft Jaap veel prijzen gewonnen. Al die prijzen stonden in een wel 2 m' lange vitrine in de zaak. Gé Nijkamp vertelt dat, als hij er langs fietste, hij al die bekertjes en verzilverde borden kon zien glimmen.

Samenwerking met zoons

Beide zoons bleven ongehuwd en kwamen bij Jaap in de zaak. Hennie als monteur en hij bediende ook de benzinepomp. Johnny onderhield de antieke motoren.

Ook al ging het hen op zakelijk en sportief gebied goed, Jaap en Marie kenden ook een groot verdriet. Hun zoon Johnny was lichamelijk gehandicapt en overleed op 36-jarige leeftijd in 1966. Jaap had een brommer, een Kaptein mobilette voor hem aangepast zodat hij zich makkelijker kon verplaatsen.

Marie de Wit-Buursink overleed in Almelo op 19 maart 1983 en Jaap de Wit overleed op 13 augustus

1984 in verpleeghuis *Krönnenzommer* in Hellendoorn²⁵. Bennie Pinnars en Gé Nijkamp hebben hem goed gekend en omschrijven hem als een bescheiden man die niet graag op de voorgrond trad.

Na het overlijden van Jaap woonde Hennie alleen in het ouderlijk huis aan de Hoofdstraat. Hij overleed in 1989. Nadien zullen de woning en bedrijfsruimten verkocht zijn. Het is niet bekend wat er met de antieke motoren en de prijzen is gebeurd.

Oproep

Beschikt u over foto's of informatie over Jaap de Wit en/of de Zenderense Motor Club die niet in dit artikel vermeld staan? Neemt u dan contact op met de auteur, telefoonnr. 074-2775181. Uw reactie wordt zeer op prijs gesteld.

Dankbetuiging

Dit artikel is tot stand gekomen dank zij informatie en/of foto's van de heren G. Nijkamp, B. Pinnars en J. Kwast (deel motorsport) en mevr. M.I. Rommelaar-Timmerman (deel schoonrijden).

Bronnen

1. Secretariearchief gemeente Borne. Ingekomen stukken 1914, deel 1.
2. bouwvergunning gemeente Borne 1925/11
3. *Adel in het zadel, deel 3* door F. Geurts
4. *Van eigen erf* 1928 blz. 328
5. *Van eigen erf* 7 juni 1929
6. *Adel in het zadel, deel 3* door F. Geurts
7. *Twentsch dagblad Tubantia* 6 juni 1933
8. Lijst van nummerbewijzen voor motorrijtuigen. Afgegeven krachtens het motorregister besluit vanaf 1906 t/m april 1924. Deel A t/m E.
9. *Bornse Courant* 20 en 27 juni 1936
10. *Van eigen erf* 9 november 1934
11. *Bornse Courant* 14 januari 1960
12. Tijdschrift *Motor*, 1 februari 1946
13. www.wegraceopmotoren.nl/historischeracetubbergen-2006/page.htm
14. *Bornse Courant* 21 augustus 1948
15. Archief gemeente Borne dossier koninklijke onderscheidingen
16. <http://www.iceskatesmuseum.com/museum-n/disc-schoon.htm>
17. op 14 december 1950 is zij gehuwd met Gerrit Steenhagen.
18. *Bornse Courant* 6 maart 1948
19. *Bornse Courant* 9 februari 1954
20. *Bornse Courant* 6 november 1954
21. *Bornse Courant* 12 november 1955
22. *Bornse Courant* 4 februari 1956
23. *Bornse Courant* 9 februari 1954
24. Twentse Schoonrijders www.schoonrijders.nl
25. *Twentsche Courant* 16 augustus 1984

Alle verzamelde informatie en/of foto's zijn in te zien op het gemeentearchief Borne, documentatiecollectie nr. 209.